

A Jelenések könyvének összefoglalása

I. Jelenések könyvének üzenete egyetlen mondatban így foglalható össze: A feltámasztott Jézus Krisztus üzen a gyülekezeteinek. Nem csupán a hét kis-ázsiai közösségnek szól a Jelenések könyve, hanem korszakokon át mindazon gyülekezeteknek, amelyek Krisztushoz tartozónak tekintették magukat. János apostol az üzenetet látomásos formájában kapta.

A könyv Domitianus császár uralkodása idején, a Kr. u. 1. század végén keletkezett. A császárkultusz annyira ránehezedett a kereszténységre, hogy súlyos terhet jelentett a hitvalló gyülekezetek számára. Olyan nagyfokú üldözések indultak meg a keresztények és zsidók ellen, hogy apokaliptikus váradalmak alakultak ki az apostolban és a gyülekezetekben egyaránt, melyet a János által kapott kinyilatkoztatás még tovább erősített. Azokat kellett megírnia, amiknek meg kell lenniük hamar (Jel 1,1; 22,6).

Tehát Jelenések könyve egyrészt konkrét történelmi helyzetben keletkezett irat, másrészt túlmutat saját korszakán. Ezért a Szerzőt áthatja az a szándék, hogy saját kortársain túl a jövő keresztényei számára is útbaigazítást adjon az **idők jeleire** vonatkozóan, mert azok, akik ezt nem ismerik fel, minden bizonnyal elesnek.

János apostol saját életén keresztül már megtapasztalta, hogy mit jelent az üldözés, ezért készíti fel a keresztényeket a további, komolyabb üldözésre. Erősíti, bátorítja őket a végsőkig való kitartásra. A második és harmadik generáció keresztényeit helytállásra buzdítja, amikor a régi nagyok már mind-mind meghaltak, a legtöbbjük vértanúságban. Ebben az értelemben hangzik fel a refrén: „*Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek.*”

Jelenések könyve nem a Szerző magánvéleményét tartalmazza, hanem Jézus Krisztus üzenetét. Bizonyára sok helyen az idős apostol másképp fogalmazott volna szándéka szerint, de reá is igaz volt, amit könyvének végén leírt, ti. „ehhez sem hozzá tenni, sem elvenni nem szabad”.

Miért nem érti a ma kereszténye a Jelenések könyvét? A választ megadja a Szentírás: azért, mert nem érti a Lélek szavát, Őt, Aki inspirálta az Apokalipszis üzenetét! Megromlott a belső hallásunk...

II. Vajon Jelenések könyvének aktualitása már a múlté lenne? Eltűntek a keresztény-üldöző császárok, a Nérók, és Domitianusok. Ma már szabadság van, sőt alkotmányos jogaink is biztosítják a keresztény valláshoz való jogunkat! Mégis, akkor mi a baj? Nincs már túlfűtött apokaliptikus várakozás, nincs kisebbségüldözés, és nincs élő várakozás sem Jézus visszajövetelének kérdésében. Mindennapjainkat nem Jézus várásának fontossága befolyásolja, sokkal inkább a politikai és a gazdasági folyamatok. Beleilleszkedtünk a világ ritmikus folyásának mindennapjaiba. Ezt nevezzük rendnek, kiszámíthatóságnak, lassan elfeledkezünk az Adventről, nincs bennünk vágy az apokaliptika iránt. Elegyháziasodtunk...

Amely után János az első század végén sóvárgott, azt mi már sokszor hallani sem akarjuk. A természeti katasztrófák még meg-megállítanak minket egy pillanatra, de azután túltesszük

magunkat rajta, és a hétköznapok szürkése ismét eluralkodik rajtunk. Évezredek óta várjuk, amit János látott: **az új eget és új földet, a mennyei Jeruzsálemet**, mely még nem valósult meg. Úgy tűnik, mintha Jelenések könyvének próféciái be nem teljesedett gondolatok lennének. Sokan teszik fel a kérdést: Van-e a könyvnek érvényes üzenete és mondanivalója a ma élő ember számára? (Azon túlmenően, hogy saját korának tényleg fontos üzenetet tartalmaz.) Nincs a kereszténységnek egyetlen egy korszaka, amelyben ne tettek volna hasonló megjegyzéseket az Apokalipszissel kapcsolatban. Talán soha nem vetették fel olyan élesen a kérdést, mint éppen napjainkban: Van-e a Jelenések könyvének maradandó üzenete a mai olvasó számára? Ha van, akkor mi a könyv üzenete? Hogyan foglalható össze röviden és markánsan. Az üzenet a következő pontokban jelenik meg.

1. A Szerző perspektívája

János apostol világosan látja, hogy saját halálával nem zárul le az az üldözés, amely korszakokon át súlyos teherként fog ránehezedni az egyház tagjaira. Az üldözött egyház üldözővé fog válni, s ez nem csupán a keresztes háborúkban volt igaz. A hitehagyás és hűtlenség folyamatosan jelen van a kereszténységben, napjainkban éppúgy, mint az elmúlt évtizedekben, vagy évszázadokban.

A kereszténység égisze alatt történt meg a **Holokauszt**, vagy más néven a **soá** mely közös múltunkat terheli. A kereszténység elvilágiasodása, a politikai hatalmak előtti feltétlen behódolása nem csupán a római császárok idejében volt jellemző, hanem a mai időben is!

A könyv üzenete tehát ezekben a gondolatokban foglalható össze: **Krisztus iránti hűség** fontosabb minden egyházi célnál.

2. Idők Jelei

A világunkat megrázó események nem véletlenszerűen következnek be, hanem ezek Jézus visszajövetelének előjelei. Ez a jellegzetesen **bibliai gondolkodás** kiveszőben van világunkban. Nem figyeljük a Szentírás szemszögéből a világunkban lejátszódó eseményeket, hanem megyünk a tömegek után, nincs véleményünk, inkább hallgatunk...

Ugyanakkor nem lehet minden eseményt „ráerőltetni” Jézus visszajövetelének próféciájára. János megtanította a könyv olvasóit figyelni az idők jeleire. Méghozzá nem középiskolás fokon. A világban tapasztalható **csapások**, vagy történelmi események nem önmagukban jelek, hanem az Isten próféciáinak megvilágításában, kontextusában érthetők. A Szerző, Isten Lelkének hatására, nem önös szempontok alapján látja a történelmi eseményeket **jelnek**.

3. A hetes számok jelentősége

Három látomássorozat figyelhető meg: hét pecsét, hét trombitaszó, hét haragsésze. Sokakban az az érzés lesz úrrá, mintha János szerette volna a borzalmak leírását. Ez természetesen nem így van, ugyanakkor látnunk kell, hogy a történelem egyre durvább, embertelen eseményeket produkált, amelyeket Jánosnak írásba kellett öntenie az utókor számára. Isten és Sátán küzdelme nem ért véget a Mennyben, hanem a történelem során, napjainkban is folytatódik.

Aki e szemlélet nélkül akarja megérteni az Apokalipszist, az soha sem fogja világosan látni és felfogni a könyv üzenetét. Minél erősebb Sátán haragja és támadása a maradék és hűség keresztények ellen, annál erősebb Isten óvó és védő megnyilvánulása irántuk.

4. Pesszimista, vagy optimista-e a könyv üzenete?

Egyetlenegy látomás sem fejeződik be pesszimista szemlélettel, hanem minden egyes esemény teljesen egyértelmű és optimista látásmóddal záródik le. Isten világához nem tartozik hozzá a bűn. Az Örökkévaló megtisztítja mindazt, ami a bűnnel kapcsolatba került: a teremtett világot, az eget és a földet, az emberi testet és a szívet. Isten nem adja Sátánnak azt, ami az Övé, a Teremtőé!

Ennyire határozottan talán egyetlen kánoni könyv sem fogalmaz, mint Jelenések könyve. Mindenki a nagy küzdelem részévé válik, ebből a harcból senki sem tudja önmagát kivonni. Átütő erővel hangsúlyozza a könyv azt, hogy az Isten elleni lázadásnak **nincs jövője**, múltja és jelenje lehet, de jövője nem!

A gonosz hatalmak nem fognak maguktól megszűnni, Isten számolja fel őket! A könyv beszél a boldogokról: „*ezek azok, akik megtisztultak, megmosták ruháikat a Bárány vérében*” (Jel 22,14). Boldog mindaz, aki megváltoztatja életét, aki hűséges Istenhez, az Ő parancsolataihoz, a Lélekhez. Akik megújultak saját életük felett, azok lesznek a **győztesek**.

Ellen G. White ezt mondja: „*Az egész Jelenések könyve tele van a legbecsesebb, felemelő ígéretekkel, a legfélelmetesebb, ünnepélyes fontosságú figyelmeztetésekkel. Vajon azok, akik azt állítják, hogy ismerik az igazságot, ne olvassák-e azokat a bizonyágtételeket, amelyeket Krisztus adott János apostolnak?!*”

János apostol azt szeretné, ha korszakokon keresztül minél többen tartoznának a győztesekhez. Azok lesznek a győztesek, akik önmagukon, és a kísértéseken tudnak győzni. Jézus letöri a rabság bilincseit, és újból szabadságot ad a teremtett ember számára. Édenbe visszaérkezünk, ahonnan Ádám és Éva kiűzettek, oda megyünk vissza...

„Aki győz örökségül nyer mindent; és annak Istene leszek, és az fiam lesz nékem.”
(Jel 21,7)

„És a Lélek és a menyasszony ezt mondják: Jövel! És aki hallja, ezt mondja: Jövel! És aki szomjúhozik, jöjjön el; és aki akarja, vegye az élet vizét ingyen...”

Ezt mondja, aki ezekről bizonyágot tesz: Bizony hamar eljövök. Ámen, bizony jövel Uram Jézus!

Ami Urunk Jézus Krisztusnak kegyelme legyen mindnyájan tiveleték. Ámen.” (Jel 22,17, 20-21)

Írta és előadta: Dr. Tokics Imre